

vedrørende Mestbegunstigelsesklausulerne maatte klares, før man skred til Foranstaltninger af nogen Art. »Uden at sige noget om Enkelthederne, vil jeg om Princippet i Lovforslaget udtale, at vi er enige i, at man ikke skal gennemføre noget Forbud mod fremmedes Erhvervelse af fast Ejendom her i Landet, men at man skal indføre Kontrol hermed.«

Den Tanke, som Lovforslaget var Udtryk for, havde ogsaa *Ølgaard*s (V.) Sympati, men han advarede mod at spænde Forventningerne til en saadan Lovgivning alt for højt. »Jeg tror næppe, at en saadan Lovgivning i nævneværdig Grad kunde have ændret Stillingen, f. Eks. over for Vogelgesangs Virksomhed i Sønderjylland eller over for Tyskernes Huseren her i Landet under Besættelsen; over for Prøjsen og mange andre Lande var vi jo bundet af Mestbegunstigelsesklausuler. Men kan det ud fra de Erfaringer, vi har høstet — og vi har jo gjort visse Erfaringer i de sidste Aar, som gør det ønskeligt, at vi kunde faa forment en saadan Lovgivning —, lykkes at skabe en Lovgivning, der beskytter danske Interesser og begrænser uønskede udenlandske Interesser over for fast Ejendom her i Landet, saa ser vi det hellere end gerne, og vi vil gerne medvirke dertil.« Med Hensyn til Enkeltheder i Lovforslaget tog Taleren Forbehold. Bl. a. var han betænkelig ved, at dets Bestemmelser skulde have tilbagevirkende Kraft.

Den samme Betænkelighed næredes af *Erna Sørensen* (K. F.), der i øvrigt mente, at man burde vente med at fremme Sagen, indtil Forfatningskommissionen havde taget Stilling til den. Fra konservativ Side var det aldrig blevet »opstillet som et Krav, at Udlændinge kategorisk skulde være afskaaret fra at eje fast Ejendom i Danmark. Man har blot villet indføre en Kontrol og angive Retningslinier for Udlændinges Adgang til at eje fast Ejendom, og det Forslag, som foreligger til Behandling i Dag, har fulgt de samme Retningslinier. Vi kan derfor give vor Støtte til en fortsat Behandling af Forslaget, samtidig med at vi maaske maa have Lov til at udstøde et Hjertesuk ved Tanken om, hvor meget der kunde være undgaaet af Tab af Jord i Sønderjylland, hvis vi i Tide havde haft en Bremse paa Udlændinges Adgang til at erhverve Jord«.

Nørhønd (D. K.) vilde med Glæde deltage i et Arbejde for at faa Grundlovens Løfteparagraf paa dette Omraade opfyldt. Hans Parti mente, det var naturligt at man tog Spørgsmaalet op. »Vi er ganske klar over de Vanskeligheder, som den højtærede Justitsminister har gjort Rede for, men vi mener alligevel, det vil være rigtigt at prøve at overvinde disse Vanskeligheder«.

Jørgen Jørgensen (R. V.) saa ligeledes med Interesse paa, at Sagen blev taget op. Han udtalte Haabet om, »at man kan finde en Lovgivning, der i betydelig større Udstrækning end